

Sympati her i Tinget for den Tanke, han gør sig til Talsmand for. Det er ikke saa lang Tid siden, vi her i Tinget drøftede netop Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring. Vi drøftede det jo endogsaa temmelig udførligt den Gang, vi havde Forslaget fremme om en Kommission angaaende Forsikring. Der blev den Gang fra alle Sider i denne Sal udtalt megen Sympati for at komme til at tage en Drøftelse op i Fremtiden af dette store og vigtige Spørgsmaal om Arbejdsløshedsforsikring, og det blev fra alle Sider erkendt, at det i den Kommission, der skulde nedsættes om Forsikring, eventuelt hørte hjemme at komme til at tage en Drøftelse op angaaende dette Spørgsmaal. Imidlertid foreligger der jo nu et bestemt Forslag, som dog i nogen Maade tager Sigte paa en Løsning af Spørgsmaalet, og det kan ikke være anderledes, end at ethvert velment Forsøg i denne Henseende maa blive hilst med Glæde, og ethvert Forslag, der kunde bidrage til Løsningen af Spørgsmaalet, modtaget med Paaskønnelse. Da vi nu, som sagt, for nylig have haft en temmelig udførlig Drøftelse af Arbejdsløshedsspørgsmaalet, gaar jeg ud fra, at jeg kan skaaene det høje Ting for at omtale Sagen i sin Almindelighed og lige straks gaa over til at omtale den i sine Enkeltheder. Jeg skal da straks sige, at det, som jeg vil kalde Lovforslagets Princip, Oprettelsen af selvstændige Kasser byggede paa Selvhjælp og med Tilskud fra Staten, er meget tiltalende. Det siger sig selv, at ad denne Vej kommer man ikke til den fulde Løsning af denne store Opgave, det gør man ingenlunde. Men det er utvivlsomt, at man gennem et saadant Forsøg maatte se at naa til endelig en Gang at faa en virkelig Opfattelse af, hvordan dette store og vidtløftige Spørgsmaal maatte kunne løses i sin Helhed, og for saa vidt som det Princip, som den ærede Forslagsstiller har nedlagt i Lovforslaget, tager Sigte her paa, kan jeg kun paaskønne det. Naar jeg derimod tager Hensyn til, hvordan den ærede Forslagsstiller har søgt at udforme dette Princip i Lovforslagets enkelte Bestemmelser, kan jeg ikke dølge for mig selv og for den ærede Forslagsstiller, at jeg tror, at mange af disse Bestemmelser ikke ere saa ganske heldige. Den ærede Forslagsstiller har selv udtalt, at han forudsaa, at der vilde kunne øves Kritik mod enkelte af Lovforslagets Bestemmelser, og deri har han jo set ganske rigtigt. Jeg skal ikke opholde mig ved mindre væsentlige Ting, som dog i og for sig kunne være vigtige

nok, saaledes Bestemmelsen om, at ingen maa optages som Medlem, der er over 50 Aar. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar den ærede Forslagsstiller har optaget denne Bestemmelse i Lovforslaget, saa er det af Hensyn til Forsørgelsesretten; men jeg tror dog, at man i dette Tilfælde, altsaa over for en Lovgivning paa det omhandlede Omraade, maatte se bort fra dette og bare se paa dette, at netop de 10 Aar mellem det 50de og det 60de Aar ere de Aar, i hvilke det for de allerfleste er allervanskeligst at klare sig igennem, fordi Arbejdskraften jo paa dette Alderstrin svækkes i nogen Maade, uden at vedkommende Familieforsørger er bleven fri for at forsørge en ofte meget stor Familie. Dette er et Tidsrum, som har den allerstørste Betydning for ham, idet han jo kan have Udsigt til, at han, naar han kan klare sig over dette Skær, kan naa til at komme ind under Alderdomsloven; og det siger sig selv, at dette er af overordentlig Betydning for vedkommende. Det forekommer mig derfor, at denne Bestemmelse om, at ingen maa optages som Medlem, der er over 50 Aar, ikke er heldig. Desuden forekommer det mig; at Bestemmelserne angaaende Understøttelserne ogsaa ere noget strenge, naar det hedder i § 10, at en Mand, som tilsammen har faaet Understøttelse i 250 Dage, altsaa et Aar, skal have svaret til Kassen i de efterfølgende 3 Aar, inden han atter kan gøre Krav paa Understøttelse i Tilfælde af Arbejdsløshed. Det er muligt, at det ikke kan være synderligt mildere, men det ser dog ud, ligesom det var en noget streng Bestemmelse. Nævnet synes mig ogsaa at være lovlig stort og omfattende. Naar det foreslaas, at Nævnet skal bestaa af 15 Medlemmer, valgte af Arbejdsløsheds-kasserne, og andre 15, valgte af Arbejderforeninger og Arbejdsgiverforeningen og Regeringen, foruden en Arbejdsløshedsinspektør, saa bliver det jo altsaa et Nævn paa 31 Medlemmer; det er jo saadan en lille Rigsdag, som vil komme til at tære ikke saa ganske lidt paa det Grundfond, som er foreslaaet, og som skulde være tilstrækkeligt for Foreningens Tarv. Men, som sagt, det er for mig ikke nogen Hovedanke mod Forslaget, thi det er jo Bestemmelser, som kunne ændres ved en Udvalgsbehandling, hvis man i et Udvalg kunde finde en bedre Form for denne Tanke.

Naar jeg nu skulde gaa over til at nævne, hvad der er min Hovedanke imod selve Forslagets Affattelse, saa vil jeg der sige, at jeg ser godt, at det har været den